

SUMMARY

The PhD thesis entitled “Defining the fortis/lenis and voiceless/voiced distinction of consonants in Welsh and English” analyses the laryngeal system of the Welsh consonants and compares it to the laryngeal system operating in English. The thesis is divided into six chapters, i.e. Chapter 1. Introduction, Chapter 2. Theoretical background, Chapter 3. Phonetic study of acoustic cues of selected Welsh consonants, Chapter 4. Acoustic cues of the laryngeal system in English plosives and fricatives and a comparison with Welsh, Chapter 5. Proposals for the laryngeal system of Welsh and 6. Summary and conclusions.

Chapter 1. states that the goal of the thesis is establishing the laryngeal system suitable for the Welsh language, finding its phonetic correlates in obstruents and comparing that system to the one employed in the English language. The research objective is further defined by presenting arguments for postulating a laryngeal system different than the voiceless-voiced distinction for Welsh. These arguments are (i) the decisive role of lenition and mICM paradigm in Welsh and (ii) correlations between consonant length and vowel length revealed by Asmus and Grawunder (2017). Next, the initial assumptions regarding the laryngeal system in Welsh are presented. In the last part of Chapter 1., the attention is switched to the English language as the nature of the Welsh-English language contact is discussed and the laryngeal system of English obstruents is discussed.

Chapter 2. provides the theoretical background necessary for this thesis. Main consonant distinctions are discussed from a phonological perspective, but also from a phonetic point of view focused on acoustic correlates of the features of consonants. Then, Welsh and English consonants, as described by selected publications, are introduced and later compared to each other.

Chapter 3. presents the experiment conducted for this thesis. First, the methodology is explained paying attention to the selection of sounds to be studied, the design of the reading list, the speakers recorded in the experiment, the organisation of the recording sessions and the way in which the analysis of recordings was conducted. Then, the results are presented separately for (i) the Welsh plosives, (ii) the Welsh fricatives and (iii) the Welsh stop-fricative pairs. The results are later discussed by reviewing the theoretical assumptions and hypotheses, analysing the apparent acoustic cues of the fortis-lenis distinction in Welsh plosives, fricatives and stop-fricative pairs. At the end of this chapter, it is attempted to reconcile the acoustic cues of Welsh fricatives and plosives.

Chapter 4. compares the results of the experiment described in Chapter 3. to the data from selected acoustic studies of the English obstruents. These acoustic studies are described at the beginning of the chapter, then the data is critically assessed and methods of adjusting the results are proposed to conduct the comparison and present implications for the laryngeal system terminology in Welsh and English at the end of the chapter.

Chapter 5. introduces the laryngeal system proposed for the Welsh consonants in this thesis. Most attention is paid to the range of findings of this study, laryngeal features and the phonology of the Welsh consonants system and its phonetic marking. The resulting laryngeal system cannot be analysed with the general sonority scale. Chapter 6. provides the reader with a brief overview of this PhD thesis and draws final conclusions.

STRESZCZENIE

Praca doktorska „Definiowanie podziału na spółgłoski mocno i słabo artykułowane oraz dźwięczne i bezdźwięczne w języku walijskim i angielskim” bada system laryngalny walijskich spółgłosek i porównuje go do systemu laryngalnego w języku angielskim. Praca jest podzielona na sześć rozdziałów: Rozdział 1. Wprowadzenie, Rozdział 2. Ramy teoretyczne, Rozdział 3. Fonetyczne badanie cech akustycznych wybranych spółgłosek języka walijskiego, Rozdział 4. Cechy akustyczne systemu laryngalnego spółgłosek zwarto-wybuchowych i szczelinowych w języku angielskim oraz porównanie z walijskim, Rozdział 5. Propozycja systemu laryngalnego języka walijskiego oraz Rozdział 6. Podsumowanie i wnioski.

W Rozdziale 1. wskazano, że celem pracy jest ustalenie systemu laryngalnego, który będzie pasował do języka walijskiego, znalezienie jego cech fonetycznych oraz porównanie go do systemu funkcjonującego w języku angielskim. Cel badawczy został doprecyzowany przez zaprezentowanie argumentów przemawiających za koniecznością przyjęcia innego systemu laryngalnego w języku walijskim niż podział na spółgłoski dźwięczne i bezdźwięczne. Zaprezentowane są dwa argumenty: decydująca rola lenicji i nagłosowych mutacji spółgłoskowych w języku walijskim oraz korelacje między długością spółgłosek a samogłosek opisane przez Asmus i Grawundera (2017). W tym celu zaprezentowano wstępne założenia dotyczące systemu laryngalnego w języku walijskim. W ostatniej części Rozdziału 1., skupiono uwagę na języku angielskim przez omówienie charakteru relacji między walijskim i angielskim oraz przedstawienie zarysu systemu laryngalnego obstruentów języka angielskiego.

W Rozdziale 2. przedstawiono ramy teoretyczne niniejszej pracy doktorskiej. Główne podziały spółgłoskowe zostały omówione z punktu widzenia fonologii oraz fonetyki, ze zwróceniem uwagi na akustyczne oraz fonologiczne cechy spółgłosek. Następnie, walijskie oraz angielskie spółgłoski zostały zaprezentowane na podstawie wybranych publikacji naukowych oraz porównane ze sobą.

Rozdział 3. stanowi omówienie badania przeprowadzonego na potrzeby niniejszej pracy doktorskiej. Jako pierwsza została zaprezentowana metodologia, ze szczególnym naciskiem na dobór badanych spółgłosek, tworzenie listy zdań czytanych podczas sesji nagraniowych, użytkowników języka nagranych podczas badania, organizację sesji nagraniowych oraz sposób analizy nagrań i danych. W dalszej części rozdziału przedstawiono wyniki badania z podziałem na: spółgłoski zwarto-wybuchowe języka

walijskiego, spółgłoski szczelinowe języka walijskiego oraz pary tworzone przez spółgłoski zwarte i szczelinowe w języku walijskim. Następnie omówiono wyniki badań poprzez zweryfikowanie założeń teoretycznych oraz hipotez, analizę cech akustycznych podziału na spółgłoski mocno i słabo artykułowane w walijskich spółgłoskach zwarto-wybuchowych, szczelinowych oraz w parach tworzonych przez spółgłoski zwarte i szczelinowe. Na końcu rozdziału podjęto próbę znalezienia ujednoczonych cech akustycznych walijskich obstruentów.

Rozdział 4. został poświęcony porównaniu wyników badania opisanego w Rozdziale 3. z wynikami wybranych badań akustycznych obstruentów języka angielskiego. Przywołane badania zostały krótko omówione na początku rozdziału. Następnie, autor porównał metodologię badań oraz zaproponował metody, które umożliwiają przeprowadzenie jak najdokładniejszego porównania cech akustycznych w języku walijskim i angielskim. W dalszej kolejności przedstawione zostały implikacje wskazanych podobieństw i różnic w kontekście systemów laryngalnych w języku walijskim i angielskim.

Rozdział 5. stanowi prezentację proponowanego w niniejszej pracy doktorskiej systemu laryngalnego walijskich spółgłosek. Szczególny akcent został położony na zakres wniosków tej pracy, cechy laryngalne języka walijskiego oraz związane z nimi cechy akustyczne. Przedstawiony w tej pracy doktorskiej system laryngalny nie może być analizowany za pomocą ogólnej skali sonorności. W Rozdziale 6. przedstawiono podsumowanie pracy doktorskiej oraz przedstawia wnioski końcowe.